

Jane Kaufman: Chápe vůbec někdo na Západě co znamenají další zbraně na Ukrajinu?

infokuryr.cz/n/2023/02/17/jane-kaufman-chape-vubec-nekdo-na-zapade-co-znamenaji-dalsi-zbrane-na-ukrajinu

kuryr

17. února 2023

Američané byli řádně vystrašeni, když koncem ledna vplula ruská fregata „Admirál Gorškov“ do Atlantického oceánu, blízko americkému pobřeží, kde pak prováděla vojenské manévry s použitím „Zirkon“ hypersonických střel na dálku 900 kilometrů. Loď se poté stáhla do západní části Atlantiku, kterou NATO považuje za své území.

Cesta lodi skrze neutrální území byla přísně sledována západními sdělovacími prostředky. I Britové se přiznali, že sledují každý její pohyb. Stejně tak střelení na dálku vzbudilo značnou pozornost a z toho důvodu se personál lodi radši spokojil s počítačovou simulací skutečné střelby, aby četní pozorovatelé nemohli získat příliš mnoho informací.

To velké vzrušení a horlivé sledování bylo oprávněné. NATO si je velmi dobře vědomo toho, že hypersonické proti-lodní rakety Zirkon nejsou jejich senzory schopny zachytit, tím pádem jsou tyto rakety nezastavitelné. Jakmile jsou jednou vystřeleny, nic je neovlivní.

Během zmíněného vojenského cvičení byl ve střední Americe na 34 vteřin přerušen veškerý digitální signál, včetně mobilních telefonů a také radarů.

Moc toho o Zirkonech není známo, veškeré informace jsou tajné. Západ pouze ví, že jejich rychlost je víc než tisíc kilometrů za hodinu, neboli kolem 9 Machů. Dostřel je tisíc km a hlavice váží 450 kg. Zirkon má tu výhodu, že může být vystřelen i z odpalovacích ramp pro jiné rakety a mohou ho mít na palubě i menší lodi.

5400 tunová fregata „Admirál Gorškov“ je jedna ze dvou technologicky nejvyspělejších lodí ruského námořnictva. Má nejnovější radio-elektronické vybavení a mnoho dalšího, včetně velice vyspělého obranného systému. Tato loď nemá nikde na světě obdoby, co se týče výzbroje. Její kontrolní systémy jsou digitální, což z ní dělá plovoucí počítač, který vyžaduje minimální ovládání. Dokonce i navigace je automatická.

Chápe US a NATO následky přímého konfliktu s Ruskem?

Scott Ritter je toho názoru, že US a NATO si dobře uvědomují co by následovalo v případě přímého válečného konfliktu s Ruskem. Rusové celou dobu mistrovsky uplatňují kontrolu situace, aby se nevymkla z rukou. Snaží se nevyprovokovat NATO k něčemu nerozumnému a i tam, kde by mohli jednat agresivně, se té možnosti raději vzdají.

Dokonce i bývalý poradce ukrajinského presidenta, Oleksij Arestovič potvrdil, že Rusové vtáhli do země mírným způsobem, aniž by zavinili přílišné prolévání krve a ničení. Ruský President Putin dobře věděl, že najet na Ukrajinu jako Rambo a všechno tam zničit by vyděsilo NATO a vyprovokovalo by je to k něčemu, čeho bychom později všichni litovali. Takto si NATO myslelo, že Rusko není zas tak mocné a nechali je být.

Dnes se naskýtá otázka, co se stane, když se Rusové pohnou k Oděse. Bude Rumunsko a NATO zalarmováno natolik, aby přišli ukrajinským vojskům na pomoc a spolu s nimi chránili přední linii? A přitom zabránění Oděsy je málem nutné, už proto, že by odstranilo problémy Transnistrie, která se odtrhla od Moldovy a ráda by se připojila k Rusku.

Anebo co by způsobilo zabránění Charkova, který je zralý na převzetí. Jaká by na to byla reakce Západu? Už to, že americký Ministr obrany Lloyd Austin neustále používá výrazy jako „potrestáme Rusko,“ nebo „půjdeme proti Rusku,“ nebo také „my to těm Rusům dáme,“ což jsou velice agresivní výrazy, které vyžadují dodržení. Jakmile něco takového politik veřejně prohlásí, tak to také musí splnit a když to nesplní, tak bude mít značný politický problém, který se vrátí aby ho vytrestal příští rok ve volbách.

Hlavní americký Generál Mark Milley sám se vyjádřil při návštěvě vojenské základny v německém Grafenwöhru, kde jsou ukrajinští vojáci cvičeni, že „cvičíme ukrajinské vojáky aby nás nahradili. Používáme stejnou metodologii boje, jako pro naše vojáky: spojení zbraní a obrnění, obrněné bojovné vozy, dělostřelectvo, letectvo a jak to všechno spojit dohromady, aby to vyústilo v požadovaný vojenský záměr.“

Kdyby Rusové cvičili v Mexiku vojáky z Kuby a používali Guatemalu nebo Honduras k zasílání zbraní a válečného materiálu, Američané by okamžitě zbombardovali Guatemalu nebo Honduras. Nečekali by ani jeden den. Způsob, jak americká armáda bojuje je podmíněn tím, že musí za každou cenu vyhrát. Proto ve válce zabijí všechno, co se hýbe. Jejich vojáci jsou nesmírně agresivní a neváhají zabít ani ženy a děti. Přesto – Američané vyhráli pouze jednu jedinou válku, ze všech válek, které během let vedli a to proti Falklandským ostrovům, které čítají kolem 3 000 obyvatel. Říká se, že je to tak schválně, ale – kdoví.

A přesto chtějí západní tanky a letadla

Jak se vyjádřil ukrajinský generál Zálužný, ukrajinská vojska potřebují 300 tanků, 500 obrněných vozů a 500 děl, aby vyhrála proti Rusku. Západ rozhodl, že dostanou 140 tanků, 240 ozbrojených vozidel a 130 děl. A to ještě dodávky budou trvat. Jak říká Scott Ritter, některé tanky a jiné vybavení musí být napřed zkontrolovány, jestli vůbec fungují. Opravy jsou drahé a náhradní součástky často nedostupné. Někdy je nutno rozebrat pár jiných tanků či vozidel na to, aby z nich byl složen jeden funkční kus. Stejně tak palivo je velice drahé. Na příklad, americký tank M1 Abrams používá letecký benzin, který hltá po stolitrech.

Opravy jsou rovněž nesmírně obtížné a tyto zbraně potřebují neustálou údržbu, která není jednoduchá. Na příklad, člověk, který ví jak opravit T-72 tank ze sovětské éry, není schopen opravit německý Leopard. Francouzský Leclerc vyžaduje opraváře, který je zacvičen na Leclerc tanky. Je běžné, že opraváři válečného zařízení se dostaví přímo na bojiště a tam polámaný tank nebo vozidlo spraví. V případě větší opravy odtáhnou znevýhodněné zařízení o kousek dál, aby byli mimo dostřel.

Ukrajinci na něco takového nejsou vybaveni. Takže když se ty věci začnou rozbíjet, což je velice časté, musí nechat patřičné zařízení odtáhnout až do země, která je poslala a která je schopna opravu provést. Tím pádem je posílání jakýchkoliv tanků naprosto zbytečné a tyto budou spíš překážet než pomáhat.

Stejně tak stíhačky F-16, které Ukrajinci požadují, nebudou vůbec na nic. Podplukovnice ve výslužbě, Karen Kwiatkowski, která dříve pracovala v Pentagonu jako analytka se vyjádřila, že tato letadla v ukrajinských rukou budou použitelná spíš jako domácí propaganda pro další války, než na změnu průběhu stávajícího konfliktu. Ten jediný způsob, kdy by mohly být letouny F-16 použitelné s sebou přináší riziko dramatického zhoršení válečné situace. Rusové nemají ze zhoršení obavy, jsou odhodláni letadla co nejdříve zničit.

„Musíme rozumět co politikové zkoušejí na Ukrajině docílit a proč. Je jasné, že Západ nemá vůbec žádný zájem na ukrajinském lidu ...“ řekla paní Kwiatkowski.

Rusové začali svoji vlastní válečnou výstroj modernizovat někdy v r. 2008. Upravili ji podle NATO zbraní, což znamená, že studovali NATO výbavu, aby přišli na způsoby, jak proti ní postupovat, jak ji zničit. Jakmile západní tanky a jiné zbraně na Ukrajinu dorazí, Rusové se o ně brzy postarají. Tím pádem něco takového je politické gesto a snaha popudit Rusko ještě víc, ale se skutečnou pomocí ukrajinským vojskům to nemá nic společného.

Amerika si tím vším způsobuje značné problémy, protože sama nemá jak tyto zbraně nahradit. Sankcemi proti Číně se připravili o dodávky oceli a jiných materiálů. Výroba nových zbraní je rovněž pomalá a velice drahá. Některé potřebné součástky a náhradní díly jsou sháněny formou aukcí od malých dodavatelů a to i ze zahraničí, což je neodpuštělný přehmat, protože pak země závisí svojí bezpečností na dobrovůli cizího státu. Co když se zneprátelejí? Anebo co když na ně někdo uvalí sankce?

Německo nakonec povolilo nátlaku

Německo napřed žádné tanky poslat nechtělo, až teprve pod nátlakem EU a US souhlasili s posláním 11 Leopardů, ale jen když Amerika též pošle tanky. Většina Němců se nemůže smířit s myšlenkou, že německé tanky znovu pojedou přes Ukrajinu, stejně jako v r. 1941.

Amerika tanky sice slíbila, ale dodnes nikdo neví, kolik jich doopravdy pošlou a jestli vůbec jaké pošlou. Jsou vážné obavy, že je to zákeřný útok vůči Německu ze stran Spojených států a Británie, kteří chtějí situaci nastavit tak, aby nakonec Německo stálo na Ukrajině proti Rusku tak, jako ve 2. světové válce.

Rusko též reagovalo na dodání německých tanků velmi nepříznivě. Generálporučík Andrej Gurulev údajně řekl Presidentovi Putinovi, že jakmile se německé tanky na Ukrajině objeví, je nutno začít celkovou mobilizaci. Podle něho, německé tanky na Ukrajině jsou vyhlášení války a tím pádem se území Německa stává právoplatným vojenským cílem pro ruská vojska. Putin na to údajně odpověděl, že německé tanky vjely na ruské území už jednou a Rusko to stálo 27 milionů mrtvých. (Na obrázku: osvobození Berlína 1945)

Podle jiných zdrojů z Ruska, něco takového je červená čára a její překročení spustí 3. světovou válku. Rusové dnes požadují po Presidentovi Putinovi aby na Německo pustil jadernou bombu, protože Německo se prý musí poučit, aby si už nikdy něco takového nedovolovalo. Podle nich, Berlín musí být zbombardován a německý parlament zničen.

Ani Němci nepřijali rozhodnutí vlády kladně. Někteří významní politikové jsou toho názoru, že tanky pouze zhorší situaci a že v žádném směru nejsou Ukrajincům k prospěchu. Dřívější vedoucí levicové politické strany (Die Linke) Oskar Lafontaine se dokonce vyjádřil, že Spojené státy chtějí v podstatě Německo odzbrojit, když požadují vydání tanků Leopard na Ukrajinu. Neustálé dodávání dalších a dalších zbraní mohou způsobit, že se válka z Ukrajiny přesune do Německa a do Evropy.

Prohlásil, že: „*Aby docílili svých geostrategických cílů, Spojené státy mobilizují jiné (země), aby za ně bojovaly. V Evropě zkoušejí zatáhnout do války Německo.*“

Jiný německý politik, člen Bundestagu Petr Bystron řekl v proslovu k tomuto shomáždění, že: „*Je to zajímavý přístup, německé tanky proti Rusku na Ukrajině. Mimochodem, vaši dědečkové to už jednou zkoušeli, spolu s Melnikovci a s Banderovci a co byl výsledek? Neuvěřitelné utrpení a miliony mrtvých na obou stranách a nakonec máme ruské tanky zde, přímo v Berlíně a dva z nich stojí přímo před Bundestagem. A každé ráno, jak kolem nich chodíte, tak si vzpomeňte (na to, co se tehdy stalo).*“ Krátké video na stránce.

Co udělá Evropa když Rusové vyhrají?

Scott Ritter je toho názoru, že se Evropané dostanou na rozcestí, kdy se budou muset rozhodnout, jestli budou dál hanobit Rusko a budovat za drahé peníze NATO, které není schopno evropské území ubránit, anebo se přidají na ruskou stranu. Rusové teď dávají dohromady 1,5 milionovou armádu, zatím co Evropané a NATO nedělají nic. Nemají na to peníze. Evropa je chudá, velice zadlužená země, která hraje hazardní hru, když k sobě zkouší připojit Ukrajinu a jiné problematické země, které nemají nic než dluhy.

Nesmíme zapomínat, že kdyby Ukrajina vstoupila do EU, tak jejich obrovské dluhy budou podle současných směrnic tohoto monstrózního byrokratického spolku rozděleny mezi členské státy Evropské unie a ty je budou platit!

Ritter je toho názoru, že Spojené státy budou zkoušet ukořistit co největší část Evropy co bude možné. Takže opět dojde k roztržité, tentokrát na „Starou Evropu“ a „Novou Evropu.“ K té staré bude patřit původních 16 národů NATO a některé přídatné státy, jako Švédsko, Finsko, Rakousko a Švýcarsko. Novou Evropu budou tvořit bývalé satelity Sovětského svazu. Samozřejmě, že US bude u nich zkoušet vyvolat co největší stupeň nenávisti proti Rusku.

Stará Evropa brzy pochopí, že na Spojené státy není možno spoléhat a bude se od nich snažit odtrhnout. Jestli něco takového NATO přežije, to je otázka. Je zde mnoho problémů, které jeho situaci zhoršují. Jednak je zde Polsko a jeho záľusk na západní Ukrajinu, která ale nechce o připojení k Polsku ani slyšet.

Pak jsou zde Baltické státy, které se chovají jako banda chuligánů, kteří se rozhodli spáchat sebevraždu. Neustále zkoušejí vyprovokovat Rusko k nejhoršímu a dnes už zcela otevřeně mluví o odříznutí přístupu Rusů k finskému zálivu a o zastavení železničního provozu do Kaliningradu. Přitom Estonci sami jsou etničtí Rusové. Myslí si, že kdyby se po nich Rusové ohnali, že je NATO vytrhne, ale ten zdřevěnělý kolos nebude mít ani čas zasáhnout, kdyby se na ně Rusové řádně našťvali. Přitom by neměli zapomínat, že NATO jim pomoci může, ale také nemusí.

Polsko bude nejspíš víc a víc izolováno od ostatních států a není čemu se divit, sami se o to pilně snaží. Teď proti sobě popudili i Němce, od kterých zkouší už podruhé získat válečné reparace za 2. světovou válku, což je nesmyslné. Polští politikové se vyznačují tak ubohou úrovní znalostí diplomacie, že je jiné státy mohou snadno litovat, ale ne se s nimi přátelit.

V současné době vydalo Polsko aplikaci na telefon, která informuje o nejbližších protiletectkých krytech. Zkoušejí vyvolat v lidech strach z napadení Ruskem, což je ničím neopodstatněný výmysl. Rusko nemá o Polsko ani nejmenší zájem a v tomto směru není samo. Jenže Poláci manipulují své občany strachem a přitom nahnali na Ukrajinu své vlastní lidi, kteří tam teď prolévají krev ve válce proti Rusku. Rusové sledují telefonní hovory tak zvané ukrajinské armády a mluvená řeč, která převládá, je Polština.

Moldova by mohla k problematické situaci přispět, kdyby se nezodpovědně spojila s Ukrajinci a zkoušela vytvořit komplikace v Transnistriji. Labilní vedení Polska a Rumunska by se pak mohlo

dát strhnout k vytváření přídatných krizových situací, za účelem provokace Rusů a ovlivnění jejich plánů. Tím by mohlo dojít k předčasným a zbytečným komplikacím.

Jak to všechno skutečně dopadne, to zatím nevíme. Jen čas to ukáže.

Jane Kaufman, 16. září 2023

PRÁVO RESPEKT ODBORNOST

Sdílet: